
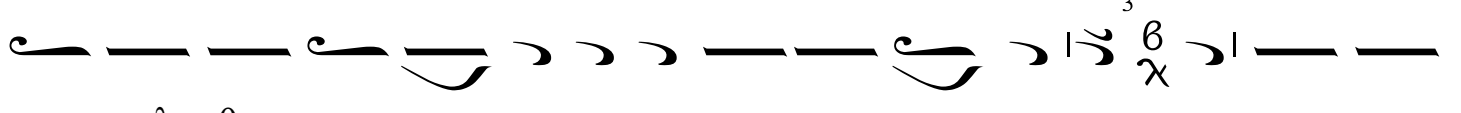

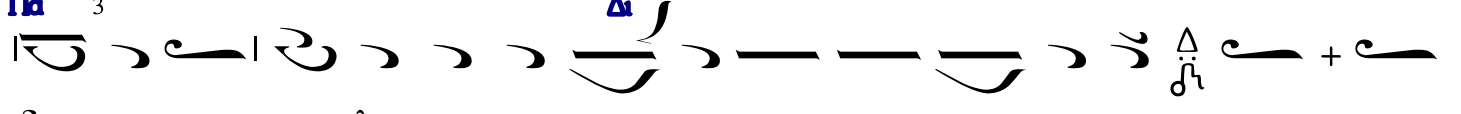
«Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν», Ἦχος Δ΄, ΒΟΥ

 Ως γεν ναι ον εν μαρ τυ σι ιν α θλο φο ρε Γε ωρ γι ε

 συ νελ θον τες ση η με ρον ευ φη μου μεν σε ο τι τον

 δρο μον τε τε λε κας την πι ι στιν τε τη ρη κας και ε

 δε ζω εκ Θε ου τον της νι ι κης σου στε φα νο ον ον ι κε

 τευ ε εκ φθο ρα ας και κιν δυ νων λυ τρω θη ναι τους

 εν πι στει εκ τε λου ουν τας την α ει σε ε βα στον μνη μην σου

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν, ἀθλοφόρε Γεώργιε, συνελθόντες σήμερον εὐφημοῦμέν σε, ὅτι τὸν δρόμον τετέλεκας, τὴν πίστιν τετήρηκας, καὶ ἐδέξω ἐκ Θεοῦ, τὸν τῆς νίκης σου στέφανον, ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Προσόμοια

Ἀθλοφόρε Γεώργιε, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε, τῶν Μαρτύρων σύσκηγε, καταφύγιον, τῶν θλιβομένων ἐκάστοτε, λιμὴν ἀναψύξεως, θαλαττεύοντι κάμοι, ἐν τῷ βίῳ γενήθητι, καὶ κυβέρνησον, δυσωπῶ τὴν ζωὴν μου, ὅπως πιστεῖ, ἀδιστάκτω μακαρίζω, τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγωνάς σου.

Ἐν θαλάσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα περιφρούρησον, ἐπαγρυπνοῦντα διάσωσον, παμμάκαρ Γεώργιε, καὶ ὁδήγησον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα, ὅπως εὐροῖμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὃ καταφεύγων τῆ σκέπῃ σου.

Τῷ τῆς πίστεως θώρακι, καὶ ἀσπίδι τῆς χάριτος, καὶ Σταυροῦ τῷ δόρατι συμφραξάμενος, τοῖς ἐναντίοις ἀνάλωτος, ἐγένου Γεώργιε, καὶ ὡς θεῖος ἀριστεύς, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας, τροπώσάμενος, σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις, τοὺς πιστοὺς δέ, περιέπων ἀγιάζεις, καὶ διασώζεις καλούμενος.

Τῶν παρθένων ὁ σύλλογος Ἀφροδίτην Διόνην τε, Πηνελόπην ἅπαντες Θεονύμφην τε, τὴν Μαργαρίταν Σαπφῶ ὁμοῦ, Κλειῶ Κλεοπάτραν τε, Πολυμνίαν, Θεανῶ, Μελπομένην ὑμνήσατε Κοραλίαν τε, Καλλιρρόην ὁμοῦ καὶ Θεανόνην, Πολυνίκην, Τερψιχόρην, ἐν ἱεροῖς μελωδήμασιν.

Οἱ τῷ θεῷ τεμένει σου, καταφευγοντες ἄχραντε, καὶ πιστῶς τὸ ἔδαφος καταβρέχοντες, ἐν μετανοίᾳ δακρύνοντες, τὴν λύσιν λαμβάνουσι, τῶν δεινῶν ἀμαρτιῶν, καὶ τὴν χάριν κομίζονται, δυσωπούσης σου, ἐκτενῶς τὸν Δεσπότην καὶ Σωτῆρα, τῶν ἀπάντων καὶ Υἱόν σου, Θεοκυῆτορ πανάμωμε.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, Ἄμνὰς ἢ κηύσασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότητε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρητήης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἶμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Ἐν θυέλλῃ τὴν ἄσαρκον, καὶ ἐν γνώφῳ τὸν ἄῤυλον, Μωϋσῆ τεθέασαι, ὡς χωρεῖν δυνατόν θεοειδῆς τε γενόμενος, τῇ δόξῃ τῇ κρείττονι, τῷ σαρκίνῳ Ἰσραὴλ, Νομοθέτης κεχειρίσασαι ἄλλ' οὐ πέφυκε, νοὺς γεώδης τοῖς θεοῖς ἐμβατεῦειν· ἢ γὰρ χάρις τοῖς ὁρώσι, τὰ λίαν κρείττονα δίδοται.

Ἰερεὺς ἐννομώτατος, στρατηγὸς γενναιότατος, τῷ παραπικραίνοντι ἀναδέδειξαι, Μωσῆ μαστιζῶν τὴν Αἴγυπτον, τῇ ῥάβδῳ δὲ θάλασσαν, διαιρῶν τὴν Ἐρυθρὰν, καὶ βυθίζων ἀλάστορα, καὶ ὑψαύχενα, Φαραὼ σὺν τριστάταις, καὶ διάγων, ἐν ἐρήμῳ καὶ ἐκτρέφων, τὸν Ἰσραὴλ τὸν ἀγνώμονα.

Μωϋσῆ τὸ ὑπόδημα, τῶν ποδῶν λῦσον τάχιον· ὁ γὰρ τόπος ἅγιος, ἐν ᾧ ἔστηκας, μὴ τι νεκρώσεως σύμβολον, ἐν σοὶ περιφέροιο· ἐν γὰρ βάτῳ καὶ πυρὶ, μυστικῶς σοὶ ὀπτάνεται, τὰ παράδοξα, τῆς θεόπαιδος Κόρης, ἐν τῷ ὄρει, τῷ Χωρήβ ὁ χρηματίζων, τῷ Μωϋσῆ ἀπεφθέγγετο.

Τρισηλίου θεότητος, παραστάτης φαιδρότατος, Μιχαὴλ δεικνύμενος, ἀρχιστράτηγε, μετὰ τῶν ἄνω Δυνάμεων, κραυγάζεις γηθόμενος, Ἅγιος εἶ ὁ Πατήρ, Ἅγιος ὁ συνάναρχος, Λόγος Ἅγιος, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· μία δόξα, βασιλεία, μία φύσις, μία Θεότης καὶ δύναμις.

Καὶ τὸ εἶδος σου πύρινον, καὶ τὸ κάλλος θαυμάσιον, Μιχαὴλ πρωτάγγελε· τῆ αὖλῳ γὰρ, φύσει διέρχη τὰ πέρατα, πληρῶν τὰ προστάγματα, τοῦ τῶν ὄλων ποιητοῦ, δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ σου γνωριζόμενος, καὶ πηγὴν ἰαμάτων τὸν ναόν σου, ἐργαζόμενος τῆ κλήσει, τῆ σῆ ἁγία τιμώμενον.

Ὁ ποιῶν τοὺς, Ἀγγέλους σου, ὥσπερ γέγραπται πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοῦντάς σοι, φλόγα πύρινον, μέσον ταγμάτων πρωτεύοντα, ἀνέδειξας Κύριε, σοῦ τῶν ἀρχαγγελικῶν, Μιχαὴλ ἀρχιστράτηγον, σοῦ ταῖς νεύσεσι, καθυπεύκοντα Λόγε, καὶ τὸν ὕμνον, τὸν Τρισάγιον ἐν φόβῳ, ἀναφωνοῦντα τῆ δόξῃ σου.

Ταῖς βαφαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, ἑαυτὰς ὠραῖσαι, τῷ ὠραίῳ κάλλει, κόραι νεάνιδες, ἀδιαφθόρως συνήφθητε, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, συντηροῦντι τὴν ὑμῶν, παρθενίαν ἀμόλυντον, εἰς ἀκήρατον, ἀφθαρσίας νυμφῶνα, εἰς θαλάμους, οὐρανίους εἰς παστάδα, ἀχειροποίητον Μάρτυρες.

Ἀτελεῖ ἐν τῷ σώματι, καὶ τελειῷ φρονήματι, παλαμναῖον δράκοντα, τὸν ἀρχέκακον, κατεπαλαίσατε ἐνδοξοὶ, δυνάμει τοῦ Πνεύματος, καὶ ἀνίσχυρον αὐτοῦ, τὴν ἰσχύν ἀπεδείξατε· ὅθεν ἤρατε, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, Μηνοδώρα, Μητροδώρα, Νυμφοδώρα, αἱ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι.

Καὶ τὰ μέλη στρεβλοῦμεναι, καὶ πυρὶ δαπανώμεναι, σιδηροῖς τε ὄνυξι σπαραττόμεναι, καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμάμεναι, καὶ ξίφει τεμνόμεναι, οὐκ ἠρνήσασθε Χριστόν, ἀθληφόροι πανεύφημοι· ὅθεν εὗρατε, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, Μηνοδώρα, Μητροδώρα, Νυμφοδώρα, αἱ τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι.

Μέρος 3^{ον}, Εἰρημολόγιον, Προσόμοια, Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν, Ἦχος Δ΄
Γυναικείῳ ἐν σώματι, καὶ ἀνδρείῳ ἐν σχήματι, ἀνδρικὰ διήνυσας ἀγωνίσματα, μέσον ἀνδρῶν κατοικήσασα, καὶ πάθη μειώσασα, καὶ ὄρμας τῶν ἡδονῶν, παντελῶς χαλινώσασα, ταῖς ἀσκήσεσι, τῇ συντόνῳ δεήσει Θεοδώρα, καὶ ταῖς θείαις πρὸς τὸ θεῖον, καὶ ἀνευδότοις σου νεύσεσιν.

Ὑπὸ γῆν σε ὁ ἥλιος, ὑποδὺς οὐχ ἐώρακε, πλημμελούσαν· ἔγνω δὲ σε ὁ ἄδυτος, καρδιογνώστης καὶ Κύριος, ὁ βλέπων τὰ κρύφια, καὶ κατηύγασε φωτὶ, μετανοίας τὰ ὄμματα, τῆς καρδίας σου· ὅθεν ἔσπευσας τοῦτον θεραπεῦσαι, ἐπιμόνῳ ἐγκρατεία, καὶ ἀρετῶν τελειότητι.

Τοῦ ἐχθροῦ τὰ σοφίσματα, μηδαμῶς ἀγνοήσασα, ὅπερ οὐκ ᾠδίνησας στέργεις νήπιον, καὶ πατρικοῖς σπλάγχνοις ἔνδοξε, ἐκτρέφουσα ἔφερεις, εὐσεβεῖ τῷ λογισμῷ, τὸ ἀνθρώπινον ὄνειδος, τὴν ἀνύποιστον, ἐπιτίμησιν ὄντως Θεοδώρα· διὰ τοῦτο τὴν σεπτὴν σου, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν.

Ἀρεταῖς πυρσευόμενος, εὐσεβεῖα κοσμούμενος, Ἱεράρχης ἐνθεὸς ἐχηματίσας· καὶ ὡς πολύφωτος ἥλιος, τὸν κόσμον διέδραμες, κατασπείρων πανταχοῦ, τὸ τῆς κτίσεως κήρυγμα, τὴν ἀπάτην δέ, ἐκρίζων τῇ δρεπάνῃ τῆς σῆς γλώττης, Ἱεράρχα θεοφόρε, μεγαλοκήρυξ Αὐτόνομε.

Πρὸς ἐπίπονα σκάμματα, πρὸς ἀνδρεία παλαιήματα, πρὸς πληγὰς καὶ θάνατον, προσεχώρησας· ταῖς γὰρ νιφάσι χωννύμενος, τῶν λίθων Αὐτόνομε, καὶ χρησάμενος αὐτοῖς, ὡς βαθμίσι καὶ κλίμαξιν, ἀνελήλυθας, πρὸς Θεὸν στεφανίτης, καὶ συνήφθης, στρατιαῖς τῶν Ἀσωμάτων, ὑπὲρ τοῦ κόσμου δεόμενος.

Τὴν στολὴν σου ἐν αἵματι μαρτυρίου ἐτέλεσας, λαμπροτέραν χάριτι θεοῦ Πνεύματος, καὶ νοερῶς εἰς τὰ Ἅγια, τὰ ἄνω ἀνέδραμες, ἐνθα πρόδρομος ἡμῶν, Ἰησοῦς εἰσελήλυθε, νίκης στέφανον, πρὸς Θεοῦ δεδεγμένος, μετὰ πάντων, τῶν ἐν αἵματι Τιμίῳ, τελειωθέντων Αὐτόνομε.

Παρθενίας λαμπρότησι, φαιδρυνθεῖσα Πανεύφημε, Μαρτυρίου ἡστραψας ἀγωνίσμασι· μὴ προσκνησαι ἡλίῳ γὰρ, πεισθεῖσα τὴν ἄδικον, καθυπέμεινας σφαγὴν, φοινηχθεῖσα τοῖς αἵμασι καὶ παρέστηκας, τῷ Ἡλίῳ τῆς δόξης στεφηφόρος, ταῖς ἐκεῖθεν λαμπομέναις, ἀγαζομένη φαιδρότησιν.

Τὸν ἐγκάρδιον ἔρωτα, ὑποφαίνουσα δάκρυσιν, κατανύξει Ἐνδοξε, γῆν κατέβρεχες, καὶ ταῖς θριξὶν ἐναπέσμηχες, Χριστοῦ ὑποπόδιον, ἐννοοῦσα καὶ αὐτόν, ὡς παρόντα προβλέπουσα, ὄν ἐπόθησας, καὶ ἰχνῶν ἀπτομένη διανοία, θεωρίαῖς θειοτάταις, τὴν σὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας.